

A lap szellemi részére vonatkozó

minden közlemény

Margitai József szerkesztő
nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése,

ide küldendők az előfizetési díjak,

nyilvánter és hirdetések.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyitlert petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Mindig gyász.

Eljött a szép május, az enyhet hozó tavasz, minden vidám . . . a természet újjáébredése örömet, derült, boldogságot, megelégedést és hitel visz a szívekbe, csak a mi nagyasszonyunk számára nem hoz enyhet a tavasz, csak a mi felséges királyasszonyunk szívébe nem lopózik derű.

Egy nagy költőnk mesét irt a mi felséges királyunkról, szép költői mesét. Elmondja, hogy egyik szeme a királynak mindig mosolygott, a másik meg mindig könyezett. A mosolygó szemmel Ausztriára nézett, könyes szeme rajtunk nyugodott. Jött azután Erzsébet királyné és a király könyei kiszáradtak a reánk atyai bánattal néző szeméből és reánk is mosolyog, mosolyog újra 1867. óta.

Az a nő, ki a király könyező szemének drága cseppjeit felszárítja, a mi védasszonyunk: mindkét szemével sir, lelkéből zokog s könyeit nem szárítja fel soha öröm. Mindig ott csillognak a könyei, míg ki nem apadnak.

Oh, de mikor új csatornák nyílnak, mikor mindig újabb szurás esik a nagy és nemes szíven! Folyton foly a drága, a legdrágább könyű . . .

Erzsébet királyasszony újra gyászol? Letette már a gyászt? Láttuk-e őt dicső királyiuk halála óta másképp, mint gyászban?

Biborban született asszony a mi királyunk, kinek nemesak személye fekkölt, királyi, de lelke és szíve is az. És ezt a király-

női szívet sebezte meg a kegyetlen sors rosszul ütő keze. Az anyát sebezte meg a királynőben, mikor elragadta a deli királyfit, kire lizenhat millió magyar büszke áhitattal tekintett. S oh a végzet! önkezével oltotta ki életét a mi életünk szemefénye.

S újra a végzet! Tüzlengerben leli halálát a felséges asszony nővére, hamuvá ég, s nem bucsuzhat el tőle a hü férj, a jó gyermek s a szerető nővér. Áldozni megy a jótékonyaságnak, az emberszeretnek, a könyörületességnek — és maga lesz áldozat.

Szegény, felséges királyasszonyunk! — Részvétünk irántad végtelen, oh mert Te csak a szeretetünkben, a könyűidben, bánatodban és a mi részvétünkben vagy gazdag.

Oh, miért nem alkotott Neked az Isten kemény, nehezen érző szívet, hogy jobban felfoghatta volna az élet kínos csapásait. De így, szenvedés volt számodra a lét s örömedet legfeljebb csak bennünk találhatod, népedben, nemzetedben, dicső magyar királynő.

Azért adott Neked az Isten jó, nagy, nemes és királyi szívet, hogy az felelke fordulhasson és felelke is forduljon. Nekünk a nehéz napokban Te jötevőnk valál s mit a hadvezér fegyverrel egykoron ki nem vívott, Te azt szávaiddal vívtad ki s nemzetünk nem bukott el.

Ezért vagy te előttünk olyan felséges és ezért döbbsent meg bennünket a Te végzeted.

Részvétünk nagysága talán enyhítheti fájdalmadat, apaszthajja könyeidet! Gondolj

reánk, kik szívünk mély megilletődésével újra Feléd tekintünk s újra kérjük az Isten, óvja meg immár több csapástól felséges asszonyunkat és a királyt!

Mikor most harmincz éve koronázástokat ültük, Ti honvédeknek adtátok a nemzet ajándékát. Az arany helyett, akkor szive aranyát adta cserébe a nemzet. Felséges Asszony, vigasztalódjál! Szentté lettél! Te életedben, azzá tették nemes cs. lekedeteid és szenvedéseid. Legyen a mi hő szeretetünk, rajongásunk és imádatunk a Te magasztos lelked fájdalomnak enyhítő balszama.

A királyok királya pedig tartsa meg Pannoniának élő s szenvedő védasszonyát. Jövő élete legyen öröm s fakadjon szenvedéseire enyhet hozó vigasz!

Megyei rendes közgyűlés.

Zalavármegye törvényhatósági bizottsága május havi rendes közgyűlését dr. gróf *Jan Kovich* László főispán ömeltóságának elnöklése alatt f. hó 3-án tartotta.

A tárgysorozat előtt Csertán Károly alispán előadja, hogy még 1894-ik évben érkezett a vallás- és közoktatásügyi minisztertől a főispánhoz leirat, melyben felkérte, hasson oda a vármegyénél, hogy a vármegye törvényhatósága az 1896. évi ezredéves kiállítás alkalmából a történelmi kiállítást valamely történelmi nevezetességű festmény kiállításával gazdagítsa; a főispán előterjesztésére a vármegye törvényhatósági közgyűlése elhatározta, hogy a történelmi kiállításra

T Á R C Z A.

A játszótársak.

Irtá: **Nagy Ferencz.**

(Folytatás.)

VI.

Mig az a két boldog gyermek ott kinn álmodozik a nyúló mennyországáról, az alatt Pap Ferencz ispán ur kedves feleségével ugyancsak fontos dologról tanácskozik. S a mi olyan ritka házastársaknál az öreg korban, mindketten egy véleményen vannak. Olyan édesen turbékolnak ők együtt, mint egy gerlepár máskor is, a legjobb egyetértésben, hát még most, midőn az ő szemük-fénye boldogságáról van szó? Mert szó a mi szó, de hát biz ők az Irén férjhezmeneteléről beszélgetnek.

A papa ugy hallotta, hogy Török Laci, a fiatal földbirtokos, — ki 1500 hold I. osztályú földet mondhat a sajátjának. — legközelebb meg fogja kérni az Irén kezét.

A jól értesült mama pedig már azt is állítja, hogy vasárnap szándékozik azt végrehajtani. A fiu csinos is, kedves is, művelt is, jó gazda is, meg hozzá még gazdag is. Szóval annyi jó tulajdonsággal rendelkezik, hogy a házasság valóban fényesnek mondható.

— Mily gyönyörűen van annak berendezve a gazdasága, — mondja a szakértő papa. Nincs

az a grófi birtok, mely ebben a tekintetben versenyezhetne vele. Valóságos mintagazdaság! De van is ott jövedelem!

A mama is tudott róla ezer jót mondani. Fényes, nagyon fényes partiú, de meg is érdemli az ő Irénkéje, mert nincs az egész vármegyében olyan szép, olyan művelt leány, s hozzá még olyan jó gazdasszony, mint ő.

Szóval odanyilatkoztak mindketten, hogy e nem megvetendő ajánlatot elfogadják, s nem fognak hallgatni a világ szájára, hogy sokat mulat, sokat kártyázik. Fialat ember s van neki miből! Majd nem ugy lesz az, ha megösiül. Akkor megváltozik. Így egyedül unatkozik egy pusztán az olyan fiatal ember, hát kénytelen magának társaságot keresni. De ha nős lesz, lesz kivel szórakoznia, ott lesz a felesége. Ketten majd nem unatkoznak. Meg aztán a világ szájára nem is lehet adni. Irigy a világ. Irigylik, hogy ugy telik neki.

Azt is biztosra vette a két jó öreg, hogy Irénnek is fog ez tetszeni, mert ő »nagyon okos kis leány.« Fogalmuk sem volt nekik arról, a mik ott a kertben történtek. Nem tudták ők, hogy ez a leányka gyermekora óta egy édes ábrándképet hord szívében, hogy annak nem fog kelleni a fényes házasság, mert ő a gazdasággal csak boldogtalanságot vásárolna. Ő csak Endrét szereti s ennek szerelme nélkül boldogtalan volna, de olyan boldogtalan, hogy inkább szeretne meghalni, mint Endre nélkül élni.

De a papa és a mama boldogan mosolyog-

tak. Ők nem gyanították a vihart, mely az ő szép tervüket az elsodrálással fenyegette.

Ők szötkék az édes terveket a jövőre s olyan boldogok voltak, tudva azt, hogy az ő gyermekük boldog lesz.

— Édes feleségem, ez valóságos áldás lesz reánk nézve, legalább tudjuk, hogy gyermekünk boldog.

A mama erre is helybenhagyólag bólintott.

VII.

Az ispán uréknak vendége van. Ott van náluk Endre, a bognár fia és áhitattal hallgatja az a boldog gazdatiszt család, a mint beszél a fiatal ügyvéd küzdelmeit, szenvedéseit, melyeket átél a tanuló éveken, de a melyeket olyan sikeresen tudott leküzdeni, hogy ma már jó forgalmu ügyvédi irodája van.

Hálásan emlékszik meg az ispán ur jó szívére. Bizony ma talán ugy furhatná a tőkét a bognárműhelyben, mint az édes apja, ha az ispán ur fel nem fedezi tehetségét s nem gondoskodik jövőjéről. A mi ő ma, azt csak az ispán urnak köszönheti. Az ő pártfogása tette őt művelt, képzett emberré, tette őt urrá, boldoggá.

Az ispán ur mosolyogva hallgatja az ifju beszédét s olyan boldogságot érez szívében, melyhez foghatót nem sokat érzett az életben.

Nincs nagyobb boldogság, mint magunk előtt látni egy boldog embert, a kit mink tettünk boldoggá vagy legalább részünk volt abban, hogy ma

felküldi a haza bölcsének, Deák Ferencnek, a közgyűlési teremben levő arczképét, továbbá gróf Festetics Györgynek, a keszthelyi Georgikon halhatatlan emlékü megalapítójának, az intézet száz éves fennállási ünnepéjére már 1893-ik évi határozattal megfestetni elrendelt arczképét, végül elhatározta, hogy Zrinyi Miklósnak, a jeles író, kiváló hadvezér és Zalavármegye szépemlékü egykori főispánjának arczképét közgyűlési terme számára lefesteti s egyuttal e határozatáról a magas miniszteriumot értesítette, a mely az országos képzőművészeti társulat által pályázatot hirdetett ki s annak eredményét a kiküldött bizottsággal megbíráltatta s annak bírálata alapján az arczképét elkészítette s a kép legközelebbi küldetett meg a vármegye törvényhatóságához s helyzetetelt el a közgyűlési teremben. Az alispáni előterjesztést a közgyűlés tudomásul vette.

Az alispáni jelentés a törvényhatóság állapotáról felolvasottnak tekintetelt, s a közgyűlés azt tudomásul vette.

Következett a nyugdíjazás folytán üresedésbe jött árvaszéki ülnöki-, esetleg más, üresedésbe jövő állásoknak választás utján való betöltése.

Az árvaszéki ülnöki állásra a választmány Csesznák Ödön alsó-lendvai, Dénes Sándor nagy-kanizsai szolgabírókat és Bódy Lajos lévai h. polgármestert jelelte ki. A közgyűlés közfelkiáltással Csesznák Ödönt választotta meg, mire Csesznák Ödön megválasztott árvaszéki ülnöknek elnökiileg kimondatott. Az így megüresedett alsó-lendvai szolgabírói állásra a kijelölt választmány Unger Kálmán megyei harmad-aljegyzőt, mint egyedüli pályázót, jelelte ki s a közgyűlés egyhangulag alsó-lendvai szolgabírónak megválasztotta; ennek helyébe harmad-aljegyzőnek az egyedüli pályázó: Bogyay György negyed-aljegyző jelettelte ki s választatott meg. Az így megüresedett negyed-aljegyzői állás competens pályázó hiányában választás utján nem töltetett be.

A vármegyei házipénztár, valamint a vármegye kezelése alatt levő különböző alapokról vezetett 1896. évi számadásokat, ugy a megyei árvapénztár, 1896. évi, a vármegyei számvétség által megvizsgált és helyeseknek talált számadásait, a közgyűlés

boldog. Milyen jóleső érzés tudni azt, hogy ezt az embert megmentették a társadalomnak.

Nagyon jól esett az ispán urnak hallgatni az ifju hálás szavait, nem azért, mert ezzel a fiut adósnak vélte maga iránt, hanem, mert látta, hogy a mit tett érte, megérdemelte.

Az ifju szötte tovább a beszélgetés fonálát. Elmondta, hogy az ő csónakja már révpárhoz ért, de boldogsága még nem teljes, abból még hiányzik egy nagy rész s ha ezt a részt meg nem nyeri, az előbbivel nem sokat ér.

A leány szive úgy dobogott, ugy verdesett, mint egy felénk kis galambé. Tudta, hogy mi vár most ő rá, mert szülei már tudtára adták, hogy Török Laci vasárnap meg fogja kérni a kezét s ez bizonyos, mert a papa előtt már nyilatkozott is erre nézve.

Az ispán ur mindjárt szeretettel ajánlotta fel »szerény tehetségét,« hátha valamit tehetne ő is annak a másik résznek az elnyerhetésében. Talán ez sem lesz nehezebb az elsőnél.

Az ifju megragadta az öreg kezét s tuláradó érzelemmel mondá:

— Ezt a boldogságot csak ön szerezheti meg számomra s a földön senki más!

Az ispán biztató az ifjut, hogy legyen teljes bizalommal iránta, biztosítja, hogy ha keresztülviheti, azon lesz, hogy mielőbb végrehajtsa. Csak beszélje el, mi az a fontos kellék, mely az ő boldogságához hiányzik.

(Vége köv.)

elfogadta s azoknak a miniszterhez való felterjesztését elhatározta.

Olvastatott Barcza László, Bogyay Máté, Eperjessy Sándor, dr. Gyömörey Vince, Koller István és Skubulics Gyula bizottsági tagoknak, mint a resztauracionális közgyűlés kijelölt választmányának, előterjesztése Polgár Béla volt tapolczai szolgabíró által nyomtatványok utján elkövetett sértések törvényes megtorlása iránt. Az előterjesztést a tagok nevében Barcza László indokolta meg részletesen a közgyűlés tagjainak általános helyeslése között, mire a közgyűlés a sértéseknek a sajtóbírótság utján való törvényes megtorlását elhatározta.

A közgyűlés tudomásul vette a vallás-és közoktatásügyi miniszter leiratát, a melyben a vármegye törvényhatóságának a népoktatás érdekében tanúsított azon készségeért, hogy a magyar nyelvben jeleskedő muraközi és vendvidéki tanítók és növendékeknek 2700 frtot adományozott, őszinte elismerését és köszönetét nyilvánította.

Olvastatott és tudomásul vételt a kereskedelmiügyi miniszternek leirata, melyben tudatja, hogy az önálló vármegyei mérnöki hivatal felállítására, a mit a vármegye törvényhatósága mult évi októberi rendes közgyűlésen elhatározott, nem teljesíthető.

Előterjesztetelt a megyei közigazgatási bizottság átirata a megyei árvaszéknél két ülnöki állás rendszeresítése iránt. A közgyűlés a közigazgatási bizottság előterjesztéséből meggyőződést szerzett arról, hogy a hátralékok feldolgozása végett két ülnökre s két írrokra mulhatatlanul szükség van, feliratilag megkeresi a belügyminisztert a szóban forgó állásoknak a költségvetés keretén belül való mielőbbi szervezése tárgyában olykép, hogy az új közgyűlésig ez állások ideiglenesen főispáni kinevezéssel tölthetnek be.

A selyemtenyésztési felügyelő átirata a fiaskola felügyelői intézménynek az egész vármegye területére leendő kiterjesztése iránt — tárgyalás és javaslattal végett kiadatik a megyei mező-rendőri bizottságnak.

A perlaki járás fozsolgabirójának előterjesztésére a közgyűlés a perlaki járásba beosztott szolgabírókat a kihágási ügyekben a bíráskodásra felhatalmazta.

A megyei nyugdíjszabályzatban a belügyminiszteri leiratban foglalt észrevételnek megfelelő módosítást tett a közgyűlés.

Légrád község képviselő-testületének határozatát, a melylyel a község hátralékos berköveteléseinek az 1866. évtől kezdődőleg teljesítendő leszámolásáért Kovács Gyula községi jegyző és Draskovics Lajos képviselő részéle 500 frt díjat szavazott meg, továbbá Alsó-Domboru község képviselő-testületének határozatát, melylyel a jegyzői írrok állás rendszeresítése illetve javadalmazása iránt tett indítványt elvetette, a beadott fellebbezés elutasítása mellett — jóváhagyta.

A szarvasmarha-, sertés és juhtenyésztésről, továbbá az agyagipar termékek sorába tartozó építési anyagok méreteinek megállapításáról szóló megyei szabályrendeleteken a miniszterium részéről követelt módosítások megtételvé, azokat a közgyűlés jóváhagyás végett felterjeszti.

Órség község képviselő-testületének a község tulajdonát képező, kisorolt 1300 frt névértékű regále kötvény értékének hováfordítása tárgyában hozott határozata törvényhatósági jóváhagyást nem nyert.

A szent-máriai körjegyzőségi ügyvitel-

nek megvizsgálására dr. Böhm Szidney megyei bizottsági tag választatott.

Turcsis-cse község képviselő-testületének közégi kölcsön felvétele tárgyában hozott határozatát megsemmisítették.

A megyei közigazgatási bizottság ülése.

Zalavármegye közigazgatási bizottsága május havi ülését dr. gróf Jankovich László főispán örméltóságának elnökele alatt f. hó 4-én tartotta.

Olvastatott és tudomásul vételt a kereskedelmiügyi miniszter rendelete, a mely szerint az utadó követelések után a késedelmi kamat nem 6%-ban, hanem 5%-ban állapítandó meg.

Kir. tanfelügyelő havi jelentésében előadja, hogy a miniszter utárványozta a csak-tornyai állami polgári leányiskola III-ik tantermének butorzata árát; szervezte a hegyvidéki áll. elemi iskola tanítóinak hit-és erkölcs tanításáért járó tiszteletdíjat ugy, hogy a IV-ik hegykerületben 60 frt, a ráczkanizsai iskolánál 2 tanítóknak évi 50 frt, a II. hegykerület tanítója 60 frt tiszteletdíjjal élvez; megindította az alsó-domborui községi iskola államosítására vonatkozó intézkedéseket; a csakornyai egyesületi kisedovodának 150 frt segélyt, a perlaki állami iskola tanítóinak 100—100 frt helyi pótlékot utárványozott. — Meglátogatta az alsó-lendvai r. kath. és izr. iskolák és gyermekmenedékházat; intézkedett a szelenzei r. k. iskolánál új tanítói állás szervezése ügyében; ülést tartott az alsó-lendvai állami polgári iskola tanítóstületével. A vármegye 13 iskolátlan községének összes viszonyairól jelentés tételte.

A vallás-és közoktatásügyi miniszternek a kisedovónöknök tanítónői államásokra való alkalmazathatása tárgyában kiadott rendeletét a bizottság tudomásul vette.

Az árvaszéki elnök jelentése szerint a fogalmazói karnál április hóban elintézés alá került 15426. ügydarab; ebből elintézték 2366 drbot s így április végén hátralékban maradt 13060 ügydarab. Az irodánál április hóban elintézés alá került 3292 ügydarab; ebből leirtak és expedáltak 2315 drbot s így április végén hátralékban maradt 987 ügydarab.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** Ö Felsége a király Filippich János letenyei járásbíróát a VII. fizetési osztályba léptette elő.

— **A kormány elismerése és köszönete.** Zala-vármegye közönsége az országos czredéves kiállítás alkalmával rendezett néprajzi kiállításban szintén résztvett, de a kiállítás után a tulajdonát képező népeleti tárgyakat a magyar nemzeti muzeumnak engedte át. A vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter ezért eme hazafias áldozatkészségeért Zala-vármegye közönségének, valamint Zala-vármegye nemesi pénztárának, hogy a muraközi és vendvidéki nemzeti vidékeken működő magyarosító tanítók jutalmazására a legutóbbi 10 év folyamán 2700 frt jutalmat adott, köszönetét és őszinte elismerését nyilvánította.

— **Köszönetnyilvánítás.** Gróf Festetics Jenő ur ő Méltósága a helybeli izr. nőegylet részére 25 frtot volt szives adományozni, melyért ez uton is hálás köszönetét nyilvánítja Wollák Rezsőné egyleti elnök.

— **Előléptetések.** A vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter Rhédey Ferenc csakornyai, Kiss Dénes alsó-lendvai; to-

vábbá Királyné Décesy Mária, Alszegehy Ajajos, Fischer Endre csáktornyai, Németh Mihály, Pataky Kálmán alsó-lendvai áll. polg. iskolai tanárokat a X-ik díjoszlály 1-ső, illetőleg 2-ik fokozatába léptette elő.

— **Kitüntetett tanító.** Ruzsicska Kálmán dr. kir. tanfelügyelő e hó 11-én d. e. 10 órakor, lelkes beszéd kíséretében a csáktornyai községi elemi iskola tantestületének jelenlétében, adta át Dobosy Elek közs. isk. tanítónak a vallás- és közokt. u. m. kir. miniszter által 1897. évre adományozott ötven forint jutalmat a magyar nyelvnek sikeres tanításáért.

— **A déli vasút új díjszabása.** A déli vasút igazgatósága úgy az osztrák vasúti miniszterrel, mint a magyar kereskedelmi miniszterrel közölte, hogy a személyszállítás tarifáját már a jövő újévtől kezdve módosítani akarja és egyben a reform tervét is a nevezett miniszterek elé terjesztette. Értesülésünk szerint a déli vasút a reform keresztvitelénél alkalmazkodni szándékozik a magyar államvasutnál érvényben levő zónatartifához, a mely csak a szállítási adó pótlékával lesz amannál drágább. E szerint a legtovábbi zóna meneti díja sem lesz 14 frtnál magasabb.

— **Iskolák államosítása.** Ruzsicska Kálmán dr. kir. tanácsos, tanfelügyelő s Kovács Rezső főszolgabíró e hó 10-én d. e. Szobocicza s az iskolailag hozzátartozó községek képviselő-testületeivel tárgyaltak azon kérvény alapján, melyet nevezett községek a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez terjesztettek föl, a szobociczi róm. kath. iskola államosítása ügyében. Ugyanaz nap delután Orehoviczán, Vullária s Podbreszt községekkel állapították meg az itt megnyitandó állami iskolák dolgi viszonyait. Végleges megállapodás történt az iránt is, hogy ezen iskoláknak csoportban az egyik állami iskola Orehovicza, Vullária csatlakozásával fog felföldeltetni. Kir. tanfelügyelő f. hó 13-án a csáktornya-dekánoveczai vonalon folytatta hivatalos körútat.

— **A Szépitő-Egyesület** gyűlést tartott múlt héten. Ez alkalommal elhatározták, hogy június 6. vagy kedvezőtlenné idő esetében 7-én, egy, a két év előtthöz hasonló népünnepélyt rendeznek a városligetben, melyre a programot általános vonásokban már megállapították.

— **Uj megállóhely.** Szobocicza és vidéke sok éven át eredmény nélkül folyamodott egy vasúti megállóhelyért. Mig végre orsz. képviselőnk, dr. Wlassics Gyula miniszter határozat közbevetése folytán a kereskedelmi miniszter a szobociczi s vidékebeli lakosság kérelmére megengedte, hogy a 44-ik számú örháznál Kis-Szabadka elnevezéssel megállóhely létesíthessék.

— **A fagyos szentek.** A mezőgazdák rettegelt napjai: Pongrácz, Szervác, Bonifác nem kis mértékben ijesztették vidékünket a múlt héten is. A szeles időjárás s a hideg esők annyira lehűtötték a levegőt, hogy kiderülés esetében a legkomolyabb következményektől tarthatunk volna. De hál' Istennek, elmúltok a napok minden nagyobb veszedelem nélkül; a nélkül, hogy az időjárás kellemetlenségein kívül egyéb bajt is okoztak volna. Pedig kedre virradó hajnalban volt egy kis dér is, mely azonban szerencsére csak a burgonyát perzselte meg, azt se mindenütt. Pongrácz napja meg havas esővel köszöntötte a mezők gazdáit, kárt azonban kollegáival egyetemben sem okozott egyebet, mint, hogy megdézsmálta egy kissé

a téli tüzfának még meglévő készletét, mert bizony fűteni kellett, annyira hűvössre fordult e héten a poeták elkényeztetett májusa.

— **Felvétel tanítóképzőbe.** A csáktornyai állami tanítóképző-intézet első osztályába az 1897—98-ik tanévre felvételnek, kik életük 15-ik évét folyó évi szeptember 1-én betöltik, vagy koregedélyt nyerne, testileg épek és egészségesek s a polgári, vagy középiskola 4-ik (a felső népiskola 3-ik) osztályát elvégezték, vagy esetleg felvételi vizsgálatot tesznek. A felvendő első éves tanító-növendékek közül 22-en államsegélyben részesülnek. Még pedig első sorban mind a 22 növendék az intézet-internátusában ingyen lakást és mosást kap; ezenkívül közülök (előmenetelükhöz és anyagi viszonyaikhoz képest) hárman ingyen, hárman havi 3 frtnal, tízen havi 5 frtnak és hatan havi 10 frtnak az intézet-pénztárába történő befizetése mellett az intézet köztartásán reggeli, ebéd és vacsorából álló ételműzést nyerne. A felvételre vonatkozó kérvények belül a képző-intézet igazgató tanácsára ezimezeve folyó évi május hó 31-ig a csáktornyai állami tanítóképző-intézet igazgatóságához küldendők. A kérvényhez csatolandó: a múlt tanévi osztály-bizonyítvány s a jelen tanévról az időszaki értesítő, továbbá a folyamodó születési bizonyítványa, tiszti orvosi bizonyítványa a tanuló egészségi állapotáról és testi egészségéről, hiteles községi bizonyítvány a szülők vagyoni állapotáról, és jövedelméről, a kiskori családtagok számáról s a család fő polgári állásáról. Ha a kérvényhez szegénységi bizonyítvány csatoltatik, a kérvény s mellékletei bélyegmentesek. — Csáktornya, 1897. május 5-én, Margittai József igazgató.

— **Nyugdíjazás.** Haba István több mint egy év óta szabadságon lévő csáktornya-külfári jegyzőt a megyei hatóság hivatalból nyugdíjazta, — mely határozat ellen a nevezett körjegyző felfolyamodással élt. A mig tehát a határozat jogerőssé nem lép, a külfárai jegyzői állás nem fog betölteni.

— **Államsegély.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter f. é. április 15-én 61321. sz. a. kelt magas rendeletével a csáktornyai óvoda folyó tanévi fenntartási szükségleteinek részben való fődözésére 150 frt államsegélyt engedélyezett.

— **Gyászhir.** Koblenzer Adolf birtokos és kereskedő Szarvaslakon elhunyt e hó 7-én. Az elhaltban Löbl Rezső idevaló kereskedő ipját gyászolja.

— **Birságolás.** A helybeli szépitő-egyesület által a város járdái mentében elültelet fákát figyelmébe ajánlották a közönségnek s azonkívül védő korlátal is látták el azokat, hogy kár ne essék bennök. Mind a mellett, hol itt, hol ott sérül meg egy-egy fiatal fa, a nélkül, hogy a tettest ki tudhatnák. A múlt héten azonban egy Juranez nevű földműves rajtesipték Dráva-Szt-Mihályról, a mint lovai 2 darab gömbakácot az Ujvári-utczában löntekrettek. A kihágási törvény értelmében Juranez közigazgatási uton 11 frt 70 kr. erejéig megbírságoltatott, mely tőle be is hajtattott.

— **A főorvos bucsuja.** Zala-vármegyei tiszti főorvosa, Mangin Károly dr. állásáról tudvalevőleg lemondott. A vármegyei tiszti orvosai s Zala-Egerszeg városának gyakorló orvosai e hó 2-án tisztelegtek nála, hogy tőle testületileg bucsút vegyenek. A küldött-ség érzelmeit Hary István dr. h. főorvos tolmácsolva, hatóság beszéde végén az elválás emlékére egy igen díszes albumot nyújtván át neki, mely a bucsuzók arcképeit foglalta magában. Mangin dr. megalottan köszönte meg a figyelmet és kérte leveleit, hogy tartsák meg szíves emléküket továbbra is. Este bankettet rendeztek, a melyen újabb ovációban részesítették a távozó főorvost.

— **Halálozás.** Bayer Manó mura-szerdahelyi sütő-iparos e hó 7-én 73 éves korában meghalt, szívvelhűdés következtében. Halálát özvegye és 3 gyermeke gyászolja. Nyugodjék békében!

— **Neufeld Ignác** jól szervezett magyar-német dal- és színi társulata városunkba érkezett és ma (vasárnap) kezd meg igen érdekes előadásait a Zrinyi szálló nagytermében. Az előadások teljesen szolidak, úgy hogy azt egész családok bátran látogathatják, miért is a társulatot b. olvasóinknak legmelegebben ajánlhatjuk.

— **Államsegély** a felekezeti iskoláknak. Az 1893. évi XXVI-ik t.-cz. állami segélyt helyez kilátásba és nyújt azoknak az iskoláknak, a melyeknek tanítói 400 frtot sem élveznek, hogy ez állások évi fizetése 400 frtra kiegészíthessék. Az alispáni jelentés szerint a vármegyében 56 község vette igénybe a segélyezésnek ezt a módját, a Muraközben Dráva-Szt-Iván, Mura-Szilvágy és Belicza vették igénybe, utóbbi egy második tanítói állás rendszeresítése czéljából. Hasonló ügyben elintézés alatt áll továbbá még Turcsisecs község kérese is a fizetésnek kiegészítése tárgyában.

— **Vizsgálat a tanító-képzőben.** A helybeli tanítóképző-intézetben a f. é. zárvizsgálatok kezdetüket vették. Tegnap volt a IV-ed éveseknek az osztályvizsgálat, kiknek írásbeli képesítő vizsgálatuk jövő csütörtökre s a következő napokra van kitűzve, hogy azután a szóbeli vizsgálatokra készülhessenek, melyek a jövő hó végén fognak lefolyni.

— **Dr. Major Ferencz** orsz.-gyűl. képviselő, volt székesfehérvári tiszti főorvos egyik nyilatkozata az Acs-féle vaspululákról: »Az Acs-féle Vasmanapeptonát-labdacsokkal huzamosabb kísérlet tettem s mindazon esetekben, hol vas alkalmazása van indokolva a legjobb eredményt értem el és így bátran ajánlhatom stb. Dr. Major Ferencz s. k. Számítalon ily elismerő levél. (Lásd a lap mai hirdetését!)

— **Sertésvész.** A sertések között városunkban ismét fölütötte fejét a betegség: 4 darab elhullott s vagy 40 darabnál konstabilált a bajt. A miért is a főszolgabíró intézkedésére a közös legeltetést bizonytalan időre beszüntették, valamint a hélivásárokra való hajtását is a disznóknak betiltották.

— **A t. hölgyközönségnek.** Kik olcsó és izléses selyem, gyapju és nyári mosó-kelmét akarnak vásárolni, kérjek Weiner Mátyas (Budapest, Andrassy-ut 3.) legnagyobb divatruházának legújabb tavaszi és nyári mintagyűjteményét, melyet ingyen és bérmentve küldenek meg. Fontos! Megirandó, hogy mily minőségű és körülbelül mily áru szövet- vagy selyem-minta küldessék.

— **Uj gyártelep Fiumében.** Ha lassan és lépésenként is, de haladunk a közgazdasági önállóság felé, folyton szaporodnak gyáraink s ma már egész seregét gyártjuk a cikkeknak, melyekért csak egy évtized előtt is külföldre küldtük a pénzüket. Legújában kivitelre dolgozó gyáraink, melyek magyar terményekért s magyar munkások munkájáért idegen-pénzeket hoznak be, szaporodnak. Ezek a kiviteli gyárak jól felkeresik az alkalmas helyet, a honnan kényelmesen kielégíthetik a külföldi verseny igényeit is és egyszermind felvehetik az országban a versenyt a beözönlő külföldi árukkal. Így legelőbb óriás gyártelepek létesültek Fiumében a csokoládé cacao stb. cikkek számára. Hatalmas tőkék találták fel az üzleti érvényesülés útját, a technikai és kereskedelmi szakértelem s ezekkel az erővel egyesülve, már legközelebb éreztetik létezésüket. A Fiumében létesült cacao- és csokoládé-gyárról szólunk, mely üzemét legközelebb már megkezdi. A nagy gyártelep egészen modern, berendezése a legújabb technika minden vívmányát magába öleli vezetéke a legkifinomult szakértői kezekben van és a milyen mintaszerű az egész gyár, bizton el lehet várni, hogy a magyar iparnak új diadalt szerez és gyártmányai sikerrel fogják a hasonló külföldi gyártmányokat kiszorítani.

Felölös szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF**
Segéd-szerkesztő: **ZRINYI KÁROLY.**
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel** Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

Medjimurje nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći družtveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt.
Na pol leta 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Ave Maria. . . .

I.

Bil je svetek, Marijanski blagdan. . . . Prolazeći mimo samostanke (klošterske) cirkve, čujem iz nutra brujanje orgulja i žensko pjevanje. Na korusu su popěvale opatice. Došla mi vu čas želja, da naljuknem vu cirkvu. Morala je biti dubkom puna, jer su vnoge ženskinje nekaj stajale, nekoje klečale pred vratima cirkve i na istih kamenitih štenjgah. Odražim se ipak i pojdem. Oprezno prošuljam se i protiskam črez pobožni puk, koj me nije baš voljno puštal napred. Prodrvši do potovike cirkve, vidim, da tu nije tolika stiska kak na ulazu, a blizu glavnoga oltara bilo je dapače dosta praznoga prestora.

Stauem anda nedaleko velikog oltara i ogledam se po cirkvi. Vu klupah klečale su učenice zavoda, medju kojima opazim i moju malu nećakinju Stanku. Videl sam, kak se čudi, da sam došel vu cirkvu. Oltar Bogorodičin bil je ves nakinčen cvětjem, koje je s desne i lijeve strani namješćeno bilo na stelazah, priredjenih za takove prilike. Okolo oltara klečala je gusta hrpa ženskinja molećih pobožno kronicu (čislo). A gori na korusu brucale su tiho orgulje same, neprateći nikakvoga pjevanje. To je trajalo nekoliko minut. Na jenkrat javi se s korusa uz najtišu pratnju orgulja zvučan, plemenit glas:

»Ave Maria!...«

Vnoge učenice iz klupah ogledale se

se odmah gori na korus, kak da bi hotele videti pjevačicu; ogledam se i ja, ali se nigdo neda videti. I pjevačica bila je zaklonjena očima svēta visokim rešetkama korusa. Opazim, kak učenice nekaj po šepčeju. Sigurno su govorele o pjevačici.

Arija, koju sam poslušal, bila je ljepa, osvajavajuća, nu meni posve nova. Nisem je nigdar čul. Bila je složena mezzo-sopran, meni najmiliji ženski glas, a tim glasom bila je nevidljiva mi pjevačica vanredno nadarena. Mehki, ali puz, ugladjen i gibek, čist i jasan zvučil je čarobnim timbrom vu svetih cirkvenih prestorijah. Bil sam duboko neprestance na korus, prevoda sam znal, da nebudem ondi nikoga videl. . . . Uzival sam, ali ne dugo! Ljepa ta arija, pjevana onim plemenitim, školanim glasom, bila je svršena, izumiruće jeke posljeduje zvukove napjeva. Iza toga sledil je kvartet, kaj su ga odatice pjevale poslje »Sanctusa«. Koliko golena razlika izmedju onog divnog solopjeva i toga kvarteta neizdjalanih glasovah, koji se očito s velikim naporom izvijahu iz betežnih, izmučenih prsih. . . . Bil sam ves razočaran i s pokvarenim užtkom izadjem na vulicu.

»Ave Maria!« Ponovim nehotice, očutil sem sam na vulici i počnem razmišljavati s ariji, rēdkom onom glasu i samoj pjevačici postal sam ljubopitan poput ženske glave. . . . Gdo je ona? Jeli je opatica, ili preparandica, ili pobožna kakova diletantkinja iz otmenog družtva, kojoj su opatice dozvole, da popěva na korusu vu svetcajoj prilici bogorodičina blagdana?

II.

Na večer istoga dana pohodil sam svoju sestru, gde sam siguren bil, da budem kaj želim, zeznal o pjevačici, bilo od sestre, bilo od male moje nećakinje.

Komaj sem došel vu hižu, već je djevojčica priletela bila k meni i prijala me za ruku, rekla je:

»Vujček! . . . Ti si bil vu našoj cirkvi.«

»Vidla si me? . . . Pak i ja tebe. . . .«

Odgovoril sam joj hitro. . . . Nu poveč mi, gdo je popěval ariju »Ave Maria?«

»Sestra Beata!« Odgovorila je živo mala, veselač se, da me to zanima. »Kaj nē, da preljebo popěva?«

»Preljebo, a gdo je ona?«

»Moja učiteljica.« Rekla je, nekim ponosom djevojčica.

»Opatica?«

»Mi nemamo drugih učiteljicah. . . .«

»Ah da! . . . A je li mlada?« Zapital sem dalje.

»Mlada dakak. . . najmlajša med vsimi učiteljicami. . . .« Odgovorila je Stanka. »A kak je istom ljepa! . . . Čekaj, da ti ju pokazem. . . .«

I djevojčica odbežala je vu drugu sobu po fotografiju svoje učiteljice.

»Sirola«, prihvatil medtimtoga rēč moja sestra. Nesreća nagnala je vu red, medju opatice. . . .«

»Anda i ona ima svoj roman života?« Zapital sam s velikim interesom.

»Je pravi roman. . . . Ali o tom budemo poltji, vezda pogledaj njezinu fotografiju.

Z A B A V A

Sredstvo proti ogovaranju.

Dok sam još godine 1852. u drugoj diačkoj školi hlače drl, imal sam za profesore sljedeću gospodu patre franciskane: Iz vieronauka: Pater Fortunat Pintarić. — Iz latinskog jezika: P. Anzelmuš Bolēnyi. — Iz horvatskoga jezika: P. Pavel Pavlić. — Iz povjesti i geographije: P. Faustin Purgar. — Iz naravopisa: P. Henrik Hergović. — Iz računstva: P. Ciril Cernogaj.

Nemožete si dragi čtevcu premissliti, kak su ova gospoda znala odhranjivati diecu, — i danas javno pred cilim občiuštvom tvrdim, da nitko pod ovim suncem nezna tako odhranjivati diecu, kak su to ova gospoda znala. Njihova predavanja nisu bila suhoparna, već svako predavanje je pater profesor znal kojom pripovestjtu začiniti tak, da — vierujte mi na moje poštenje — da smo komaj čekali, dok smo mogli u školu iti, jer naša škola pod rečenimi professori nije bilo ono dosadno i prisilno rivanje i

naphavanje naukah u glavu te ono obligatno pisanje drugih redov, već je bil nauk spojcu sa zabavom, koja ali je opet bila nauk tako, da se to nije opazilo.

Dobro se još siećam mog conscholarca, bivšega professora pravah na sveučilištu zagrebačkom, pokojnoga dra. Lorkovića; on je sa mnom zajedno bil kod istog gospodara na košti i kvartiru, pak kad je došel četvrtak, t. j. praznik kad nije škola, znal je nezadovoljno uzdahnuti: »uh, opēt je danas tak dugi i dosadni četvrtak!« — a baš je tak bilo svakomu dosadno, kad nismo mogli s-našimi professori patri zajedno biti i njihove nauke u fortui pripoviedkah slušati.

Kad nije bila škola, a mi smo vrebali poslje obeda okolo franciskanog kloštra, znajući, da budu professori išli na šetnju; i zbilja, na jedan krat se med klosterskimi vratil pokaze latinom za šetnju u ruki pater profesor Pavel, i eto već su ga obkolili četiri dijaka, te sad putuju sva petorica proti Junkovcu na šetnju, ali kak god snieg ako ga po sniegu koturaš, nabira i raste, tak je i s patrom Pavlom bilo, jer kroz varaš

idućem su se uvijek sve više dijaki pridruživali tak, da dok su izvan varaša došli bili ih je hrpa do svojih dvadeset. — Do tog vriemena već se opet med klosterskimi vratil pokaze pater professor Faustin; i ovoga čekaju tri do četiri, te šnjim putuju proti Dravi, kamo ih opet uzput, dok iz varaša van dojdru naraste hrpa od dvadeset osobah.

I ovak je to išlo sa svimi professori po redu. Uzput su onda professori zgodue pripoviesti i dogodjaje pripoviedali, koje je više krat više za navuk služilo, nego li ono suhoparno proračunanje hyperbule i parabule u školi.

Pošto danas takovo druženje professorah sa dijaki nije navada, a i dijaki danas po četvrtkih više traže billarde po kavanah nego li šetajuće se professore, pak bi moglo biti, da mi to lko nebi veroval, onoga opućenjem na mog conscholarca patra Dominika Antolkovića, koj je i danas živi vikarjuš, te more tim laglje istinitost toga potvrditi, jer je i sam polag bil.

Da pak budu moji čtevcu imali pojam o tom, kakovimi poučnimi pripoviestjmi

dok još nije bila opatica... Bilo je to prije tri ljeta...«

Vzel sam sliku od Stanke i počnem ju pregledavati. Prav je imala mala, rekuć: a kak je istom ljeva!... Imala je na sebi lehku ljetnu opravu svétle boje (farbe), linoga kroja, po kom se je točno razabrati »kladni razmjer tjelesnoga joj stroja. Držala se je izpravno, upirući inteligentni svoj pogled vu gledaovca. Vu ljevoj niz bok spuščenoj ruki držala je veliki slamnati škerlak, kojega je po ljetu nosila.

»Ti bujni lasi«, rekel sam pregledavajuć široke pletenice (kite) okolo glave, »vezda su odsječene... Koji kvar!«

»Ali su joj oči ostale«, dodela sestra, prikućiv se meni i pogledajuć vu sliku (vu kip). »velike, črne oči!... Samo kaj nisu tak žive i ognjene kak negda... Vezda ih navěk zastire oblačak čuvstva i nepreboljene još boli...«

»Da čujem, anda roman njezinoga života...« Rekel sam ja nesterpljivo...

Sestra odpravila je Stanku vu drugu sobu ka knjigi i započela po tihom pripovédati:

Paula (tak je ime mlade opatice) bila je iz preštimate, plemenitaške familije. Mati, jedinica vlastelina, udala se (išla je zamuzu) po svojem gustušu za mladoga oficira, s kojim je rodila kćerku — Paulu. Ženitba im je bila srećna, ar su se od ljubavi vzeli. Putovali su, kak već biva pri soldatih iz jednoga grada (velikoga varaša) vu drugi, mjenjajuć posade, a taj neprestance mjenjajuć se život vanredno se mislil mladog gospodji.

Vu to, međjutim, vumrl je njezin otec i nije prestalo drugo, nego, akoprem nerado, povrnuti se na imanje. Prosila je svoga tovaruša, koji je onda bil kapetan pri jegeri, da položi svoju čast i da znjom i djetetom živi na imanju. No mladi joj tovaruš nije vuslišal njezine molbe. Onda se je već izvjestno znalo, da bude tabor s Italijom i Prajzkom, a on nije hotel, da mu igdo prigovori, da vu strahu od tabora prehadja vu gradjanski stalež. Bilo je to ljeta 1866. Kratko vréme za tim započme sbljla vojna na sjeveru i jugu monarkije. Nesreća hotela i kapetan, tovaruš Paulinine majke, poginul junackom smrtil kod Kraljičina grada, Mlada

žena je bila žalostna. Malo prvlje vumrl je njezin otec, a vezda je njoj poginul tovaruš na bojnom polju... Bilo je njoj izprva, da mora zdvojiti, ili ponoreli... Ali vréme rane vraći... Malo po malo minulo je tugo vanje i letargija i mlada vdovica počela k pameti delahjati.

Pauli bilo je onda deset ljet, trebalo je nekaj vćiniti za njezin uzgoj. Po savjetu prijatelja zaiskala je mésto vu Hernalskom zavodu i dobila ga... Tamo anda odpremi mati svoju jedinu kćer, a djevojčica je vu zavodu (vu školi) vu vsakoj struki izvrstno napredovala.

Spadala je medju najbolje učenice, navćila je vse vrsti ručne radnje, koje se od ženskih potrebuje, navći se popévati vu glavir igrati i na citari prebirati, dapače uz risanje počela se baviti i slikarstvom, vu čem je prilično dospela. Kad se je jednih praznika (ferije) dopela dimo, našla je na svoje veliko čudo vu hiži domačina. Pred mésec dni, a po šestljetnom vdovičanju, zamuzu je išla mati za penzioniranoga majora, Pauli, koja se dobro zmišljavala pokojnoga oca, nije njoj bilo po volji, kaj se mati iz nova udala.

Mati je to odmah opazila, pak je razložila kćeri, da ju je na to prisilila nužda, ar da vu vezdašnje vréme ženska glava, prez ikakve podpore mužkarca, ne more obstati na imanju. I vu istinu ovo bilo je glavni razlog, da je Paulinara mati napokon uslišala majora i pružila mu ruku. Bilo joj već dodijalo trvenje s pukom, s oblastima, s družinom i ostale neprilike vu gospodasstvu, koje ogorče život i tvrdu mužkarca, kamo li ne ženskoj glavi. Paula se prilagodila novomu stanju, ali njoj se srce nije nikak moglo ugrijati (stopiti) za očuha, akoprem je bil znjom izvanredno ljubezan i mil, malo ne ponizen. Vu oćinskoj hiži čutila se nekak tudja i sama sebi neprilična.

Taj njezin očuh bil je nemški plemenitaš iz Stajerske, koji zvum plemićke diplome nije imel nikaj od toga stališa. Već njegov otec zarajtal (potrošil) je dedekovo imanje lahkomumim svojim životom, tak, da sinu nije ostala nihi gruda oćinske zemlje. Ali uspomena na imanju bila je vu njem navěk frizka, a jedini cilj, za kojim

je hlepel, bil je taj da ženitbom dojde do imanja i pravoga plementaškoga života. Zato je prije reda, još zevsema zdrav i čil, se dal penzionirati, pak je vu svojoj dokolici obhadjal Z. dvorove (kastelje), sutajuć na zgodnu priliku...

»Pak ju je i zašutal...« Napal sem ja vu rěc sestri... »Takove su već naše gospe... Kratkovide i slabe, pak nasédaju vsakomu stranjskomu pustolovu... A da se je javil valjan domaći čovjek, sigurno bi ga odbile...«

KAJ JE NOVOGA?

Nova postaja.

Sobotica i okolica je vre zdavnja željela jednu željezničku postaju, ali nije mogla svoj cilj dostići. Vezda su na novo s molbenicom zaprosili ministeriuma trgovine za postaju i takaj pisali su vu tem poslu ors. ablegatu našem, gospodinu dr. Wlassicsu ministcu. Na rěci njegove je minister željeznicaš dopustil, da se pri wachli 44. numere jedna postaja (štacija) vuredi s imenom Kis-Szabadka.

Sa previšnjega dvora.

Nj. Veličanstvo kralj Ferencz Jožef primil je prekjučer po poldan ob 2 vuri Nj. kralj. Visost Don Alfonsa Bourbonškoga vu posebnoj audienciji. — Njezino Veličanstvo kraljica Jelisava odputovala bude 10. o. m. na dulji boravek vu kupelj Kissingen. — Njegovo Veličanstvo kralj Ferencz Jožef pohodil je vćera pred poldan kraljicu Viluu kolandezku i njezinu majku vladaricu Emu. — Njena c. i kr. Visost princeza Gizela bavarska stigla je vu pohode svojoj kćeri gospodji barunici Seefried vu Znaim.

Kralj vu Budimpešti.

Iz Beča javljaju »Bud. Corr.«, da se bude Nj. Veličanstvo odputilo iz Požuna poslje odkrića spomenika kraljici Mariji Terreziji 16. majuša izravno vu Budimpeštu, gde će dvor boraviti dva puma tjedna, ter će kralj vu to vréme deliti nekoliko puta javne audiencije, a bude i nekoliko dvorskih osobah. Om čepovodom vu Budimpešti boravit više članova previšnjega dvora.

su naši patri professori znali svoje navuke začinjavati, hoću ovde jednu napisati, koju nam je na šetnji u kuršanski lug, pater Faustlin pripoviedal. On je bil vrlo ozbiljan čoviek, malo je govoril i riedko se smejal, ali inače je bil vrlo dobar čoviek i dobar učitelj.

Ciela pripovest pak je bil dogodjaj koj se je njemu samomu dogodil i to dok je bil u kloštru čakovečkom, zaboravil sam, koje to godine bilo; toliko je međjutim po njegovom pripoviedanju stalno, da je jednon iz Čakovca pieške putoval u Suboticu. (On je rado pieške putoval te je ovak cielu Austriju i Italiju propuloval). Još dosta daleko pred Sobicom dostigne jednu subotičku ženu, skojom je sad zajedno šupal proti Subotici.

Pater Faustlin bil je rodom medjimurec, usled toga po Medjimurju poznat, pak je i stum ženskom, koju je dostigel, bil već od duže vriemena poznat. Žena ta, bila je međjutim izmed onih, koje rade na drugih ljudih falinge išću, a onda svojim jezikom pol sela premetu bolje, nego melinsko kamenje drvenku kuruze.

Ona se anda odmah pridruži putujućemu Patru i pričme svoj jezik na pazar puščati: »Ah baš me veseli, da sam se danas znjimi gospodin Pater ovde zestala, već njih dugo nisam vidla. Kaj ne, oni idu beteznoga gospodina plebanuša u Suboticu pohadjat?«

»Je, idem«. — odgovori Pater — »a kam vaš put vodi?«

»I ja idem domov u Suboticu« — odgovori žena — »Bila sem pri kumi u Putjanu, jer hmanjicu moje susede Treze njim nemrem zadosta dopovedati — em ju poznaju — ona njim je tak zločesta...«

Pater Faustlin to klepetalo hitro pretrgne rječmi: »Anda hoćemo za tu hmanjnu Trezu jedno čislo zmoliti, za da se popravi i postane.

U ime oca i sina i duha svetoga amen.« I sad je on sa tum ženskom zajedno putem iduć izmolil cielo čislo sa svimi ktomu spadajućimi petnajstimi zakoni.

Već su prešli jednu tretjinu puta, kad ženska opet pričme: »Znaju gospodin pater,

moje susede njezine hmanjice nije već moguće podnašati...«

»Tak« — pretrgne ju opet Pater — »onda hoćemo jedno čislo opet moliti, i ovo sad za vas, za da vam Bog podieli jakost i trpljivost, za da budete mogli njezine navale trpljivo podnašati — u ime oca i sina i duha svetoga amen...«

I opet je sledilo trostruko čislo sa svimi skrovnostmi. Dvie tretjine puta su do sad prešli i žena morala ciehim putem s patrom zajedno moliti, te nije mogla u to vrieme svoje klafranje i otepenje pri Patru posaditi, kojemu nikaj nije bilo odurnjega, nego ta i danas obstojeća navada, druge odgovarati i kak se tu veli, **krpice** im prišivavati.

Zločesti jezik međjutim nemiruje, jer kad su već drugo čislo izmolili i dvie trećine puta prevalili, a klafura je morala, hoćeš nečeš s patrom zajedno moliti, mislila si je, da bu sad ipak te molitve već jedan krat dosta i zato pričme opet: »Ah znaju veličastni gospodin Pater, to njim već nije moći gledati, kaj ta moja suseda Treza iz svoga muža, siromaka suseda

K ovogodišnjim jesenskim carskim vježbama.

Studije generalnoga štopa pod vodstvom čefa generala konjaničtva baruna Becka počimaju 7. juniuša, ter će trajati do 17. juniuša, a obuhvatiti će postaje Lečava, Kesmara i Poprad sve do Podulina. Sledeći tjeden odputit će se dvorski »kvartirmacher« Wohl, dvorski blagajnik Böchnich i glavni kuhač Fabisch u Bistritzu na Hobssteinu u Moravskoj, da ondi prirediju stan za kralja, koji će nazočen biti vježbama (manevrom), koje će se već u augustu ondi obaviti. Po svršetku ovih vojnih vježba, putuje kralj odmah u Dalmaciju i to iz Fiume na damšiflu »Miramare«. Stopram iz južne Dalmacije odputovalo bu Nj. Veličanstvo k velikim manevrom u Tata u Magjarskoj, ter će tamo stanovati u palači grofa Nikole Esterházy-a. Ovom manevrom budu nazočni zvun njemačkoga cara i saski kralj Albert, rumunjski kralj Karol i srbski kralj Aleksander.

Pater Mortara.

Vežda boravi, kak čitamo u budimpeštanskih novinah, u glavnom gradu Magjarska vrlo zanimiv gost: član reda svetog Augustina otec Mortara, čije je život u šestdesetim godinama zabavljaj čeli svēt. Mortara bil je sin židovskih roditelja u Bologni. Kakti dēte zbežezal je težko tak, da mu po doktorskom sudu nije bilo oslobođena. Kršćanska služavka (dekla) kod Mortara nije hotela, da dēte vumre ne kršćeno, pak ga je tajno krstila. Dēte je ozdravilo, ter su ga roditelji, neznajući, kaj se je dogodilo, dalje odgajali u židovskoj vjeri. Potli nekoliko godinah zbežezalo je i drugo dēte familije, koje su doktori opet smatrali izgubljenim. Služavka kršćanska, koja je još navēk bila vu hiži Mortara, hotela je i ovo dēte krstiti, ali se prije dospomenula sa svojom kršćanskom susedom, ter njoj takaj odala tajnu o kršćenju prvoga deteta. Od susede raznesel se je celom Bolognom glas o tom kršćenju. Roditelji prijavili su stvar sudu. Papa Pio IX. čijoj je državi onda Bologna pripadala, zavzel se je za djevojku, koju je bogato nadaril, a dečaka dal odgojiti na svoj strošek. Mortara je tak postal valjan, vrlo vučan, upravo užoran svećenik.

Andraša spravlja; kaj on siromak mora od nje trpeti«...

»Nul — pretrgne ju opet pater — »hoćemo anda i za suseda jedno čisto zmoliti.«

I molili su čvrsto i pobožno, ona dakako proti svojoj volji, ali kak je islo, tak je islo, ipak je islo. A kad su bili i tretjim čislom gotovi, baš su došli do prve kuće u Subolici, te je Pater Faustin ženi rekeli: »Tak draga moja ženska, ako bi hotela smenom nazad u Čakovec putovati, kad bum se od ovud vraćal, baš bi mi drago bilo. Danas ste baš marljivo zmenom zajedno molila.«

»No znaju gospodin Pater današnjega dana si budem pametila, dok bum živa na svietu« — odgovori klafura, kušne patru ruku i otide.

Na ov najliepsi način je znal Pater Faustin, koj je i najveći neprijatelj ogovaranja bil, ogovarati hotēću babu odbiti, a da ju nije moral poslušati.

Em. Kollay.

Agitacija proti kršćanima vu Carigradu.

Dopisnik parizke »Patrie« bil je vu Carigradu, pak je svomu listu poslal izvještaj, iz kojeg se očito vidi, da vsi muhamedanski krugovi vu Turskoj vrlo živo agitiraju proti kršćanom, koji živiju vu velikom množtvu vu Carigradu. Po vucicama i po mošeama su prikelnjeni na turskom i arabskom jeziku proglasi, kojim se sljedbenici Muhameda pozivlju, da pojdu ubijati (vmarjati) kršćenike. Oblast, ne samo da nepreči ovakovu agitaciju već ju na svakom koraku podupiru.

I to je zrok za razpit.

Vu Arācsu, kak pišuju novinam »Pester Lloyd«, vu malom mjestu torontalske varmegije, došla je ovih dana stopram nezdravnja zamuzna. I jepa mužuča k plebanušu sa prešnom molbom, da se hoće od svoga tovaruša razstati. Zapitana za razlog razstave, izjavila je, da nemore živeti zato sa svojim mužom, ar ima jedno černo i jedno plavo oko. Kakti zaručnica nije mogla to opaziti, jer se nije nikad usudila vjerenuku pogledati vu oči. Plebanoš je ovak vu zapisnik napisal taj rēdki slučaj: »Gospa Melchior Szappana, rođena Barbura Cselik, želi razstavu od svoga muža, ar da on ima dvovrstne oči.

Umorstvo vu cirkvi.

Vu katedrali Tourajskoj vu Belgiji streljal je za vrēme meše, koju je služil sam biskup, jeden elegantno opravljen čovēk na mladu gospodju, ter ju pogodil tak, da je na mjestu ostala mrtva.

Osudjene na smrt dvē žene.

Javlja ju iz Gradca od 5. majuša. Kod ovdešnjega suda provedena je porotna razprava proti Meriji Weber, Jozefi Elmann i njenomu sinu sbog naručenog prostog umorstva tovaruša Marije Weber, ter je obsudjena Marija Weber iz Grossfloriana, koja je po naručenim ubojicama dal vmoriti svoga muža, ar da je bil star i grdi, na smrt na galge, a Jozefa Elmann, koja je svoga šestnajst ljet staroga sina nagovorila na izvedenje umorstva, tulikajše na smrt, a sin njezin na osem ljet težke tamnice (rešta).

Prve črešnje.

Iz Ljubljane pisali su 28. aprila: Od dva dane tržiju se na našem pijacu prve ovoljetne črešnje. Nigdo živ vu našem kraju nezamislava se, da bi črešnje tak rano bile dozrelele kak ljetos. A ima ih već na košare. Početkom sedemdesetih godina dopejlane su prve črešnje na pijac 1. majuša. Ovdj vu okolici mēstah črešnje se stopram pred 14 dana odevele, dočim inače okolo 1. majuša stopram najbolje cveteju.

Dobre žepne i stēne vure za fla cēne moči dobiti pri *Pollak Bernatu vararu* vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj* za popravek az fal cēnu.

Strelaci vu D...i občini.

(Konec.)

Najpredi zdigneju reč gosp. notarjuš. Zahvalju se strelcom za ovu čast, takaj i na daru, kojega su mu za spomenek dali. Ov dar nije drugo bil, kak jedna stara puška iliti flinta, koju je jeden obćinar iz bosinjske okupacije donesel. Poleg te vrednosti ran je pasala za dar dati nekomu. Ova puška bila je još i z vnoгим srebrom nacifrana.

Velim, puška je lepa i prilicna bila, samo kvar, da ju nisu zato napravili, kaj bi i strelali iz nje. Strelaci tak su ju dali prek svojemu novomu prezešu, kak su ju kupili. Sprobati ju nisu se ufali, kajti ju nebi bili mogli spucati.

Govori mineju, počne se pucanje. Prezeš je prvi bil, da pokaže, da je vreden ove časti i još bolje dara. Navine kokota, cila i sproži. Puška tiho ostala. Prezeš vidi, da je ljudstvo na to nemirno postalo, probaju još jedenput. Puška je opet četrtka rekla.

Publikum išee rubec, da si vu zube napše. —

To je izvanreda rezsrđilo notarjusa. Počrenil se, kak paprika. On, koj je glasoviti jagar, ve bude ga jedna hitvatna puška osramotila? To nemore, niti nesme biti, drugač zbogom poštenje.

Proba još jedenput. Navine opet kokota, malo friškoga praha dene nutri i dva kapsline.

Cele dve minute je čital, zatem pak sprožil pušku.

Kak je to vćinil, vu ono isti minuli tak je počilo, kak da bi štuka iliti kanona sprožili. Samo da to nije bilo dosta, culo se je i rućanje. Nesreća se je pripetila. Prah, skojim je puška nabita bila, tak je rezhitil čev, da je jeden falat lišlaru vu obraz zletel i njemu kožu s mesom skup odnesel; drugi falat je puške tak tresnula, da su prvi četiri zubi prez svakoga doktora van zleteli.

Veliki krič i larma je nastala zatim. Nekoji su strelce krivili, da su hudu stvar kupili za al peneze, a na drugim pak su se razdelili. Nad tem su se anda tak zmešali, da je jeden drugomu s šakom moral svoje reči tolnaćiti, potlam pak spuškinnim šiltom.

Boju je samo onda krej nastal, kad se je notarjuš zahvali! na službi. To je zrokom dal na znanje, kajti on govoriti prez štiri zubov nije mogel.

Zatem pak si svaki more misliti, da na večer nega bilo banketa, niti nikakove večerje, takaj i to, da se je družtva odmah rezteplo.

Srāj Ferencz.

Nekaj za kratek čas.

Zabava veselim i batrivenje žalostnim. Priredil Glād Ferencz školnik. Izdanje tiskare Fischel Filipa (Strausz Šandor), **cēna 50 kr.** Vu maloj ovoj knjižici sabrano je vno go šale i dosjetke, pak se za fal cēnu, kaj košta, — more svakomu osobito preporučiti.

Knjižara i štamparija
Strausz Šandora
Čakovec.

LOTERIJA

Buda 9-ga majusa 1897.

34 87 12 25 70

Odgovorni urednik
MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér.*

E rovat alatt közöltöket sem alakí, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendelik — fekete, fehér és színes 45 krtól 14 frt 65 krt. méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszkot sat. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban stb.) a megrendőit arukat postabér és vámmentesen házhoz szállítja valamint mintákat postafordultulával küldenek **Henneberg G.** (es. és k. udvari szállító) **Selyemgyárai Zürichben.** Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 1

338/vh. szám 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbírószág 1897. évi 2646 p. 97. számú végzése következtében dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd által képviselt Vidovics Mihály pálinovecki lakos javára, Horváth Imre és társai ellen 70 frt 72 kr. s jár. erejéig 1897. évi április hó 5-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1001 frt — krra becsült istálló, pajta, szobabutor, 2 kukoriczakas és 5 lóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság 2754 p. 1897. számú végzése folytán 70 frt

72 kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi február hó 16. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 75 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Pálinoveczen leendő eszközzésére

1897. évi május hó 25. napjának délutáni 3 órája

határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi XL. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 757

Kelt Perlakon, 1897. május hó 11-én.

Stern Frigyes,
kir. bír. végrehajtó.

Hoff János malátakészítményei
gyöngék és betegeknek.

724

7-8

Hoff János-féle maláta-egészségi-ital.

Mell-, tüdő- és gyomorhajoknál, — emésztési zavarok, általános elerőtlenedés, úgy lábbadozoknak legjobb, kellemes ízű erősítő ital.

Már 10 vagy még több év óta veszem az ön maláta-egészségi-sörét s a többi maláta készítményt. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek az egészséget újra megszerezték. Kérek egy új küldeményt.

Bögner C. Bécs Hofmüllgasse.

Hoff János-féle süritett maláta-kivonat.

Gégekatarrus, légesókatarrus, úgy idült köhögésnél; gyermekek légzőszerveinek megbetegedésénél különösen ajánlható; bevételre is igen kellemes.

Az ön maláta készítményei igazán jó és erősítő szerek. Kérek emel fogva nekem ismét 5 nagy üveg süritett maláta-kivonatot, 1 font maláta-csokoládét és 2, zacskó mell-maláta-bonbonit küldeni.

Fischer G. örmagy a 37. ezer. X-Várad.

Hoff János-féle maláta-egészségi-csokoládé.

Gyöngőség, vérszegénység, idegesség, almatlanság, étvágytalanságnál igen hasznos. Feltehető kellemes ízű és lapláló; — gyöngye gyermekek s szoptató anyák által különösen jó eredménnyel használhatók.

Az ön maláta-csokoládéja a legkitünőbb, melyet ősmerek. Én ezen kellemes által kronikus gyomor-, illetve emésztési zavarom, sárgaság és általános gyöngyegégi állapotoknál jó eredménnyel használtam.

Dr. Nicolai, orvos Triebelben.

Hoff János-féle maláta-kivonati-mell-bonbon.

Köhögés, rekedtség, elnyálkásodásnál felülmulthatatlan. **A valódi maláta-kivonati-mellbonbonok** emésztési zavar nélkül bármily mennyiségben használhatók.

Az ön maláta-kivonati-mell-bonbonjai az ön makacs köhögésem gyógyulásánál csodálatos hatással voltak.

Neiditz-Neukirch, Waldenburg.
Az ön bonbonjai nem köhögésnél és asztmatikus bajánál kitünő hatással volt.

Busch, lelkész, Weischütz.

Kapható: gyógyszerárakban, jobb gyógyfűszer, esemege- és fűszerkereskedésekben, úgy Budapesten **Török József** gyógyszerész urnál, Király-utca 12., vagy közvetlenül

Hoff János es. és kir. udvari szállítónál **Bécs, I. ker., Graben, Bräunerstrasse 8.**

Prospektusok és árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment Capsici comp.

Ezen hírheteros házasor elhatárolt az 1866 megöröklésünk, mert már több mint 27 év óta megőrizhünk, földtulajomlásunk bédorsléssélt alkalmatosságként készítmény, eszünk, tapasztalatunk és meg-hatásunknál és az orvosok által bebizonyítottak is mindig egyarában rendelkezünk. A valódi Horgony-Pain-Expeller, Gyakorta Horgony-Liniment olvezesz alatt, nem ritkos szer, hanem igazi megrszert házasor, melynek egy házatársában sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. átvonokontit árban mindem minden 67057-eseztáran készítmény van: fókakár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevezetés alkalmával igen óvatosan legyünk, mert több kishibézésként utaznak van orvosok türeget „Horgony” vedlőgy és Richter célegyegyzés nélkül mint nem valódi utasítás vissza.

RICHTER F. AD. és társai, az és kir. udvari szállító, **RODOSTART.**

345/vh. szám 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbírószág 1896. évi 7958/p. 96. számú végzése

következtében dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd által képviselt Alsó-Muraközi Takarékpénztár javára, Horváth Rókus a.-hrásésáni lakos ellen 195 frt s jár. erejéig 1896. évi október hó 10-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 866 frtra becsült 3 kukoriczakas kukoriczával, széna, szalma, zsup, 1 pajta, 1 sertvészöl és 2 lóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbírószág 2976 p. 1897. számú végzése folytán 195 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi augusztus hó 16. napjától járó 6% kamatai és járulékaik erejéig a helyszínen, vagyis Alsó-Hrásésánban leendő eszközzésére

1897. évi május hó 25. napjának délelőtti 10 órája

határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Perlakon, 1897. évi május hó 11-én.

Stern Frigyes,
kir. bír. végrehajtó.

324/vh. szám 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-

hírré teszi hogy a perlaki kir. járásbírószág 1897. évi 1955 p. 97. számú végzése következtében dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd által képviselt Alsó-Muraközi Takarékpénztár javára Horváth Ignác és társai ellen 127 frt s jár. erejéig 1897. évi április hó 2-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 370 frtra becsült 3 ló és 2 szekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbírószág 2714 p. 1897. sz. végzése folytán 127 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi november hó 16. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 42 frt 10 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Pálinoveczen leendő eszközzésére

1897. évi május hó 26. napjának d. u. 3 órája

határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Perlakon, 1897. május hó 11-én.

Stern Frigyes,
kir. bír. végrehajtó.

Általános-Bodega

Bécs Berlin

Közvetlen behozatal! Első beszerzési forrás!

tiszt és valódiságáért kezeskedve ajánlja

kiváló finom, régi, lerakodott spanyol és portugál

gyógy- és csemegeborait

Malaga, Madeira,

Sherry, Porto, Marsala és Lacrimae Christi.

Elárúsítás 1/2 és 1/4 üvegekben eredeti árak mellett

Csáktornyan

TÓDOR RÓZA vegyeskereskedésében.

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándé-
kozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz.
107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés
mellett, a legtöbbel ígérőnek becsaron alul
is el fognak adatni. 760

Kelt Perlakon, 1897. évi május hó 9-én.

Stern Frigyes,

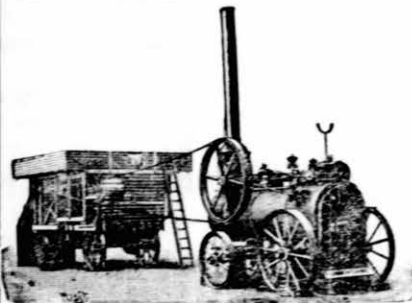
kir. bír. végrehajtó.

Drössler Károly

cs. és k. szab. gazd. gépgyar. vas és ercztöredé

Budapest, VI., Váci-körút 59. sz.

747 Alapított 1866-ban. 4-20

Ajánlja saját gyártmányú legkíméletesebb kivétel
szabadalmazott gőzcseplőkezelőit, melyek a magyar
gazdasági viszonyoknak legcélszerűbben megfelelnek
és az összes gazdaságba vágnak be.

Kiszármazás képviselője Magyarország részére.

LANZ HENRIK mannheimi czegettől.

mely elismert legnagyobb és legjelentősebb gyár
gőzműzónyok és cseplőkezelők: ötödik háromszori
legtisztításra berendezte.

Ezen kezeket magyarországi versenykiírásból
az összes versengő befűdők és angol gyártmányokat
legmagasabb kitüntetéssel legyőzték. Ezek tehát a vilá-
g legjobbjai cseplőkezelői.

Képes árjegyzekkel!

berendezve, felvilágosítással kezeskedni szolgálnak.

Pantlikagilisztában és gyomorhajban szen-
ved az emberiség fele része.

A szenvedő emberi-
ség vigasztalására
és segélyére!

Kik valóban betegesek és
gyomorhajban szenved-
nek!

Pantlikagiliszta

fejéstől, és gyomorhaj
a páfrány-tokooskák ál-
tal, fájdalom nélkül, jól-
állás mellett, a legérve-
debb idő alatt 16 percz
alatt, teljesen elhajtatik.

Egyedül valódi kapható:

Schneider József

gyógyszerésznél.

Resiczán fő-utca 3.

(Bélmagyarország.)

Vedjegy.

Ezen kitűnő gyógyszer fájdalom nélkül, gyors és
biztos eredményt értet jóvalás nyújtatik. Nem árt, ha
a pantlikagiliszta-féreg nincs is jelen. — Az éle-
kor megfogható.

Törvényesen védve. — Egy
eredeti doboz pontos használati utasítással a bel-
es külföld részére frt 3.50 postai utánvétellel vagy a
festi országok előre való külföldesével. A pantlikagiliszta
támaszt a következők: az arcz hánytatás-
sága, nagyváltó tekintet, kök szemkivétel, lesoványo-
dás, vln alkalmas, levonó nyelvi, emésztelenségi
érvénytelenség, felváltó máhó étvágytal, gyomor
rosszillat vagy open ájtások és széklet-
érvénytelenség, egy pontlós és fészálás egész a
nyakig, nyálcsörgő ütemek, a fest megfogható
gyomorhaj, gyomorhaj, gyomor hajbőgős, helyes
belegyógyos, hullámszerű hózások, szuro szuro
fajtalnak és szurok a belkion, szedőlogos a
verkezéges rendeltenségi különösen nőknél, gyor
kori véletlenül beelő fűfűs, a hó-kórházra való
hajlam, cédantság és a hála elhajtása. Továbbá
minden gyógyszer kapható. Santalokoskák ma-
sokian feloldhatatlanok, gyorsan és biztos
gyógyítanak nőknél és úrnakl elengedlt fertőző,
hagyósfűgyógyosok, fűfűsok nőknél és úrnakl
befűsokendés nélkül. Egy doboz ára 2 frt 50 ct.
Makacs haj selen egy doboz adag 4 frt. Mind egy-
edül csáktornyan kapható.

Schneider J. gyógyszerész. Resiczán fo-utca 3.
758 (Bélmagyarország.)

Millió betegek segített már ez a szer!

10 frt kapható a legújabb orvosi tudományok szerint
elleni szer. 1 üveg ára 2 frt, öveg lapnál 4 frt.

Kéretik a t. olvasó e hirdetőményt kívágni,
eltenni és ösmerőseinek alkalmaslag ajánlani!

**Vérszegénység, higvérség, sáp-
kor ellen, továbbá kezdődő tüdővész-
szóval azon esetekben, hol a vérnek
bőségesítése és vastartalmának fokozása
a főcél, ez idő szerint a legcélszerűbb
gyógyszer az:**

Ács-féle (czukr.)

Vas-mangan-peptonat-labdacs.

Előnyeiben abban állnak más készítmé-
nyekkel szemben, hogy legkönnyebben
bevehető s nem romlékony, mert czu-
korréteggel van bevonva. Ép ezért a
fogakat sem támadhatja meg, mint a
többi vaskészítmény. A gyomorban leg-
könnyebben oldódik és legkönnyebben
asszimilálódy vegyület; ép ezért az egye-
dül vaskészítmény, mely nem okoz gyom-
or terhelést, sőt az étvágyat fokozza.

— Hogy mennyire biztos hatású, arról
elégé tanuskodik a számtalan beérke-
zett köszönő levél és ugy az orvosi
mint a gyógyszerészi szaklapok ösmer-
tetesei.

Kapható a legtöbb gyógyszerárban.
Egy üveg (50 labdac) 60 kr.

Előállítás hely és szétküldési rak-
tár egyedül P. Ács Albert gyógyszer-
tára. Sz.-Fehérvartól (Gróf Zichy-ház.)

Innen 2 frtnak előzetes beklédése mellett 3 üveg
(legkisebb postai szállítmány) bárholra franco
szállítatik. Ez egész kúra gyermeknek 90-
kúra felnötnek — 4 frt beklédése után 7 üveg
franco. Teljes kúra felnötnek. 748 2-10

Kapható Mura-Szombathán: Bölcs
Bela- és Csáktornyan: özveg Góncz
Lajosné-fele gyógyszerárban.

279. vh. sz. 1897.

Árverési hirdetőmény.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881.
évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel
közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíró-
ság 1897. évi 1457 p. 97. számú végzése
következtében dr. Csempsz Kálmán letenyei
ügyvéd által képviselt a Letenyei Takaré-
péztár javára Horváth Ignac és társai
pálinovecki lakosok ellen 135 frt s jár.
erejéig 1897. évi május hó 4-én foganato-
sított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és
376 frtra becsült 1 kanczaló, 1 pajta, 1 sze-
kér, 1 sertvesól, 1 istálló, 1 kamra, trágya,
széna, szalma, 3 kukoriczakas, szobabutor és
egyéb apró tárgyakból álló ingóságok nyil-
vános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság
1762/p. 1897. sz. végzése folytán 135 frt
tőkekövetelés, ennek 1897. évi január hó
2. napjától járó 6% kamatai és eddig össze-
sen 49 frt 10 krban bíróilag már megállá-
pított költségek erejéig a helyszínen, vagyis
Pálinoveczen leendő eszközzésére

1897. évi május hó 22. napjának
délutáni 3 órája

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) gyorsajtóján Csáktornyan.

Az Alsó-Muraközi Takarékpénztárral egyesült Önsegélyző-Szövetkezet

1897. évi május hó 16-án d. u. 2 órakor

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a szövetkezet 1. tagjai ezennel biztellel meghívotnak

A közgyűlés egyedüli tárgyát képezi:

Dr. Böhm Sidney elnök és Sipos Károly igazgatósági
tag lemondása, nemkülönb Spitzer József kilépése
folytán megüresedett elnöki és két igazgatósági tagsági
tiszttség választás útján való betöltése.

Kelt Perlakon, az Alsó-Muraközi Takarékpénztárral Egyesült
Önsegélyző-Szövetkezet igazgatóságának 1897. évi április hó 25-én tar-
tott üléséből.

751 3-3

Az igazgatóság.